Leadership în vederea stabilirii scopului grandios

On Mai 29, 2020

Fii pregătit să concepi semnificația esențială a existenței tale din perspectiva unei priviri care ghicește suferințele ce te așteaptă, fiind hotărât să le înduri în numele unui destin care își asumă o istorie.

Columb și Magellan ne-au învățat că mult mai important decât să-ți stabilești scopuri îndrăznețe este să plutești drept înainte chiar dacă nu vezi nimic în fața ta.

Şi nu doar să înaintezi, ci să te smulgi din ghearele imposibilului, să faci față obstacolelor, să fii sărac, să te lovești de neîncrederea tuturor oamenilor, să fii părăsit de toți prietenii, de familie, să fii urmărit numai de primejdii, să întreprinzi nenumărate călătorii absurde și fără rezultat, să fii de cel puțin 20 de ori la un pas mic de moarte, dar să ai noroc de fiecare dată. Să ai răbdare vreo 25 de ani plini de încercări, și abia atunci când nu mai e nicio speranță, abia atunci poate, doar poate, ți se va arăta ceva la orizont.

Când nu mai ai niciun prieten, când toți din jur sunt împotriva ta, când ești singurul care mai crede într-o himeră, când plutești tot timpul în derivă cu o navă complet avariată, mai trebuie să știi să improvizezi și să folosești multe trucuri...doar ca să supraviețuiești.

Ajungi la un moment dat să nu mai crezi în nimeni și nimic, mai rămâne doar să-ți legi câte o ghiulea de fiecare picior și să te arunci în ocean, înainte să fii omorât cu bestialitate de echipajul tău atât de plin de furie. Şi chiar atunci când ești decis să faci acest pas, cu câteva clipe înainte, să primești o veste salvatoare: iată țărmul.

Abia atunci ajungi să-l cunoști pe Dumnezeu. Tu și doar tu. Iar Dumnezeu se ascunde în dosul faptelor cu adevărat grandioase, făcute să arate diferența dintre ce este trecător și ce este durabil, dintre ceea ce suntem ca simpli muritori și ceea ce ar fi trebuit să devenim într-un plan superior al destinului, într-un periplu spiritual mai amplu. Bineînțeles, fără să ne mustrăm pe noi înșine pentru a fi comis "păcatul" de a ne fi ridicat la înălțimea unor pretenții prea înalte.

Cam așa stau lucrurile cu stabilirea scopurilor grandioase. Ele sunt aproape inutile în fața a ceea ce te așteaptă în viitor. Așadar, înainte să-ți stabilești scopuri îndrăznețe, ar fi bine să te înarmezi cu încă vreo 25-30 de ani de tortură fizică, psihică și emoțională.

Ar fi bine să fii foarte puternic. Şi, mai mult decât atât, ar fi bine să ai mult noroc, căci pericolele și moartea vor fi permanent lângă tine. Așteptând...să renunți.

Există, oare, Dumnezeu? Şi dacă există, va fi oare lângă tine?

Leadership: Unicitatea vieții pe care o traversezi îți pune motivația sub semnul îndoielii din perspectiva unui destin uimitor care se prezintă drept știință și viziune despre lume, fără să fie nici una nici cealaltă?

Totul se întâmplă în urma stabilirii scopului care te motivează, dar până în punctul în care motivația nu mai poate să sprijine realizarea scopului urmărit. Observăm aici, pe de o parte un fel de ambiție nemăsurată care îi ajută pe unii oameni să se avânte în necunoscut, cât mai departe de realitatea lumii, pe de altă parte un soi de fierbere interioară care duce omul

până la limitele insuportabilității, atunci când viața devine oglinda morții ștearsă de Dumnezeu cu prețul uitării de sine.

Prin considerațiile pe care tocmai le-am făcut, am intenționat să realizez, măcar într-un chip provizoriu, o caracterizare a demersului victorios văzut drept gândire atotcuprinzătoare a unui singur personaj, a unui vizionar încăpățânat aflat în "marea căutare" a sensului vieții și a voii lui Dumnezeu.

Acest demers vizează întregul unei viziuni impuse de cursul istoriei, de momentele ei grele, prin fiecare abordare destinată eșecului, nu doar măsurarea rezultatelor finale, glorioase sau deznădăjduitoare. Fiecare demers ce vizează finalitatea întregului context de călătorie, de la un loc la altul, îl cuprinde în sine pe omul care se sacrifică, punându-l sub semnul îndoielii din perspectiva a ceea ce poate să îndure și din perspectiva a ceea ce el poate să descopere.

Am încercat să caracterizez întregul destin al omului dintr-o perspectivă care pare a fi una psihologică, de vreme ce am vorbit de atâtea ori despre ambiguitatea unei realități exigente (concomitent cu îndepărtarea sau apropierea ei de o descoperire fulminantă). Iar acest destin uimitor, adesea greu de înțeles, poartă urmele unei dureri învinse, a sacrificiului acceptat fără crâcnire, plăcut doar lui Dumnezeu, în numele unei idei ce nu ține seama de unicitatea vieții individuale a învingătorului și a semenilor lui. Este însemnătatea "ducerii crucii".

Ducerea crucii este o reconstituire a traseului parcurs cu mari dificultăți, prin sacrificiul acceptat în numele unei idei ce ține seama de unicitatea vieții individuale a învingătorului care își exercită providența în fața unei descoperiri mărețe.

Această ducere a crucii se prezintă drept știință și viziune despre lume, fără să fie nici una nici cealaltă, mai degrabă punând în evidență un sentiment tragic în fața existenței, mai ales suferințele ce trebuiesc îndurate, o tresărire covârșitoare a inimii, un zbucium al vieții plin de un sens profund tragic. Ea ne aduce într-o stare de incertitudine în care nu mai știm dacă destinul este sau nu știință și viziune despre lume.

Pentru sufletul unui învingător, important este deznodământul suprem, nu drumul plin de suferință și de primejdii, pe care trebuie să-l parcurgă sub îndrumarea unui Dumnezeu care oferă nemurirea doar celui ce sacrifică totul pentru El. Tocmai din acest unghi trebuie să concepem problema existenței, adică din această aventură riscantă și dureroasă a "ducerii crucii", o fărâmă eternă din suferința unui Dumnezeu care nu aparține de nimeni, dar și din perspectiva împlinirii existenței supreme, prin finalizarea unei călătorii pe care nimeni nu o poate face în locul tău.

Mai trebuie să recunoaștem că trăsăturile esențiale ale unui învingător sunt expresia firească a unui suflet agitat de conflicte foarte mari, de neconciliat, care își găsește izbăvirea abia la finalul călătoriei. Așadar, deosebirea dintre un învingător și un pierzător are legătură cu acea privire aruncată în *nowhere* care parcă ghicește suferințele ce-l așteaptă, fiind totuși hotărât să le îndure, fiindcă acesta îi este destinul dinainte ales de Dumnezeu. Învingătorul acceptă de bună voia, fără revoltă, a unui destin plin de încercări și riscuri, prin împlinirea sacrificiului. Pe când pierzătorul îi opune o rezistență viguroasă.

Leadershipul este tăria de a te ridica la înălțimea și responsabilitatea poziției pe care o deții sub povara unui destin hotărât dinainte de Dumnezeu, ce-și are suișul și coborâșul, înălțările și cufundările de nivel, într-un ciclu de faptă și răspuns care în loc să fie un sfârșit, este un început continuu de revelație.

Leadershipul care se impune în vederea stabilirii unui scop grandios poartă urmele unei dureri adânci, acceptată de bună voie, fără revoltă, fiindcă aceasta este împlinirea supremă a

unui Destin unic, hotărât dinainte de Dumnezeu.

Ideea lui Columb era promisiunea unei lumi noi, în timp ce ideea lui Magellan era găsirea unui drum nou spre lumea nouă. Ceva s-a manifestat în sufletul lor ca un dar venit din altă lume. Amândoi s-au ridicat deasupra clipelor trecătoare, spre clipa duratei eterne. Ai impresia că amândoi sunt creația spontană a unei singure puteri, prezentată într-un spectacol despre captivitatea unui singur suflet aflat la granița dintre două lumi, acolo unde realul și irealul devin imposibil de despărțit.

Vederea cu care îți poți instrui voința în privința a ce este urgent de înfăptuit în numele evoluției lumii este tocmai vederea cu care te-a înzestrat Dumnezeu ca să apreciezi distanța dintre ceea ce e trecător și ceea de durează în marea devenire a omenirii. Scopul poartă semnul stabilirii unei comparații între spiritele puternice și cele slabe, călcând pe urmele unui personaj care influențează opera divină, acceptând un destin care parcă se repetă la fiecare generație, în altă versiune.

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-in-vederea-stabilirii-scopului-grandios.html